

DE MASTERMULTICLEANER

Een absurde komedie in zes bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MASTERMULTICLEANER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/040
ISBN 9789038517124

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren – Figuratie)

EVA DE SIMPELAERE, kinesiste:

STEVEN DE SIMPELAERE, verzekeringsmakelaar:

ALAIN VERPLAETSE, verkoper:

THERESE GEBOERS, buurvrouw:

GEORGES GEBOERS, buurman:

NADINE COPPENOLLE, verpleegster:

BERT COPPENOLLE, klusser:

WIM STEVENS, fantaisist:

CLAUDIA STEVENS, leerkracht:

Figuratie:

BEZOEKERS

DECOR

Het stuk speelt in een woonkamer. Links vooraan een open keukentje met een barmeubel. Een andere mogelijkheid is een deur naar de keuken en een doorgeefopening in de muur. In beide gevallen een paar krukjes in de buurt. Links achteraan een doorgang naar de overige woonvertrekken. Rechts achter een doorgang naar de hal, ernaast een videofoon. Midden fond een inbouwkast met dubbeldeur, op de linker deur aan de binnenkant een spiegel. De kast moet voor het zesde bedrijf kunnen worden omgebouwd tot Mastermulticleaner. De deuren mogen dan behouden blijven, de spiegel moet verwijderd worden. De legplanken, opgestapelde kleren en huishoudspullen moeten dan plaats maken voor de accessoires van de Mastermulticleaner. Dit kan wellicht het snelst door in de coulissen een tweede kast te voorzien, binnenin bekleed met metaalfolie o.d. en voorzien van haken, smalle schabben, zuig- en blaasmonden, enz. Deze kast kan dan, ergens na schuifje V, tijdens een pauze, in de plaats van de eerste worden geplaatst. Eventueel kan de kast worden voorzien van een luik naar de coulissen toe om het omkleden vergemakkelijken. Zichtbaar voor het publiek moet tevens, bv boven de kastdeuren, een rood lampje en een schakelknop worden geplaatst. Als meubilair staat er links een tafel met errond vier stoelen. Tegen de muur rechts een divan, in de buurt een eenpersoonszetel en een salontafeltje met erop een telefoontoestel.

Uitbreidingsmogelijkheid:

'De Mastermulticleaner' is, zoals eerder vermeld, opgedeeld in zes bedrijven. Desgewenst kunnen deze, om het publiek een inkijk te geven bij de activiteiten van decorploeg, licht- en klankregie, enz., aangevuld worden met:

1) Een proloog, waarbij iemand de toneelvloer nog gauw stofzuigt, een ander van op de scène nog wat instructies geeft aan licht- en klankregie en iemand die de decorbouwers instrueert waar meubels e.d. dienen te worden geplaatst, dit alles terwijl het publiek binnenstroomt.

2) Een pauze tussen het vijfde en zesde bedrijf waarin de decorwijziging, nl. de ombouw van de opbergkast tot Mastermulticleaner, gebeurt zoals eerder vermeld. Eventueel kan er hierbij een interactie ontstaan tussen decorbouwers en toeschouwers, waarbij deze laatste o.a.om hun mening wordt gevraagd over het gebeuren.

3) Een epiloog door een acteur om het publiek te bedanken en misschien aan te raden om het toch maar te houden bij de stofzuiger, de vaatwasser, enz.

EERSTE BEDRIJF

(Donker)

(Eva en Steven: gekreun en gezucht vanuit coulissen)

(Licht)

(Achteraan overspant vanuit de doorgangen een dik touw de scène. In het midden ervan bengelt een opvallend vrouwenslipje. Het (letterlijke) getouwtrek gebeurt vanuit de coulissen, gaat gepaard met overvloedig gesteun en speelt tussen Eva aan de rechter- en Steven aan de linkerkant. Het slipje beweegt eerst gestaag naar links toe en komt plots tot stilstand. Het gekreun van Steven neemt dan hoorbaar toe, dat van Eva neemt af. (telefoon). De koord ontspant plots omdat Steven ze loslaat en Eva wint de spurt naar de telefoon.)

EVA: *(op in kamerjas met eronder frivol ondergoed)* Hallo,... Hallo, wie?... ha Thérèse, jij zijt het... Zeg, ik zal straks terugbellen. Wij moeten gauw nog een stukske eten en Steven moet dringend weg. Het is hier druk, druk... Ja, tot straks.

STEVEN: *(blootsvoets op in broek en onderhemdje, betast rug, zet koffie en stopt brood in toaster)* Die Trees belt ook altijd ongelegen! Direct weg, zegt ge, ik wil op mijn gemak eten en toilet maken, ik stink naar 't zweet. *(ruikt onder oksels, gaat aan tafel, knabbelt toast, slurpt koffie, klapt PC open, betast rug)*

EVA: Ik zei dat maar om er vlug vanaf te zijn. *(gaat zitten, smeert toast, enz.)* Mijn armen doen zo'n zeer!

STEVEN: Gij waart anders wel goed bezig. Ik heb mij nondedomme een verschot getrokken. Zou er nog gauw een massageke vanaf kunnen? *(bekijkt horloge)* Oei, dat douchen zit er al niet meer in. Ik moet om halftien bij madam Paaldans zijn. Mijn hemd is toch gestreken? Zijn mijn schoenen gepoetst?

EVA: Nee maar ik zal dat gauw doen. *(haalt strijkplank, ijzer en hemd uit kast, strijkt hemd)* Ik heb het madammeke Paalmans al goed in-gemasseerd, letterlijk en figuurlijk. Die zit te popelen om die dure allrisk van u aan te nemen.

STEVEN: Prima voorbereidend werk van u, 't is ook nodig! Deze maand was 't nog niet vet op de baan. *(poetst intussen schoenen, trekt die aan)* Ge zijt laat thuis gekomen. Hoe was het op vrouwkesavond?

EVA: *(fantaserend)* Lijk altijd, veel gezeverd en gedronken, lekker gegeten, amai!

STEVEN: Ja? Wat was 't?

EVA: *(schrikt op)* Ah, de wijn... een cabernet-sauvignon... geloof ik...

STEVEN: Het eten?

EVA: Heu,... wilt ge geloven dat het mij niet direct te binnen schiet. Heu...

STEVEN: Dat beginnen grote gaten te worden. Ge moet goed teut geweest zijn. Waarover ging het geroddel?

EVA: Wel ja, over de pastoor die met pensioen gaat en niet meer vervangen wordt en of dat die al dan niet een relatie had met, hoe heet die nu weer... Ge kent dat soort geroddel toch.

STEVEN: Hoogstaand, ik hoor het al. Is dat hemd gestreken?

EVA: Nog efkens. Er kruipt wel veel tijd in dat gedoe 's morgens. Dat hadden ze nu toch al lang moeten uitvinden, een robot die dat allemaal klaart voor ons, wassen, plassen, poetsen! (*hangt gestreken hemd ergens op en plaatst daarna ook strijken en andere spullen terug in de kast*)

STEVEN: Ge hebt gelijk, Ik ga er vanavond direct aan beginnen. Ik heb al een idee.

EVA: Waaraan beginnen, zoet?

STEVEN: Aan die robot, tiens. Dat wordt de uitvinding van het jaar (*trekt hemd aan, knoopt het dicht, slurpt van koffie en morst op tafelkleed*). Dedju, ik heb gesmost, sorry schat.

EVA: Ha ja? Ik ben curieus. Kruip liever eens op ons dak en zie wat ge kunt uitvinden om er dat lek te stoppen. Die vochtplek wordt groter en groter. Ge moogt de ladder van Georges gebruiken.

STEVEN: Die robot vind ik anders geen slecht idee. Al die uren die we zouden uitsparen kunnen we gebruiken om te trainen voor de lentespelen.

EVA: Ja maar Steven, ge moet nu ook niet overdrijven, gij snapt niet hoe mijn armen voelen van al dat masseren en nu daarbij nog dat trekken! Die artrose speelt weer fameus op. Er zijn plezanter dingen dan dat getrek.

STEVEN: Een uurke langer rollebollen in bed, bijvoorbeeld. Ook niet te versmaden.

EVA: Een uur! Zijt ge zot, denkt eens aan mijn armen, seksmaniak.

STEVEN: (*wil hemdpanden in broek stoppen en merkt er een serieuze schroeivlek op*) Miljaarde, 't is niet waar hè!

EVA: (*van uit keukentje*) Het is wel waar, zeker vier, vijf keer in de week. 't Wordt alsmar erger met u!

STEVEN: En met u? Waar zit gij met uw gedachten?

EVA: Toch niet altijd direct bij seks, schat.

STEVEN: Gij hebt nondemiljaarde mijn schoonste hemd verschroeid!

EVA: (*hevig geschrokken, naar Steven toe*) 't Is niet waar hè?

STEVEN: 't Is wel waar. Ziet dat af! En ik moet juist vandaag die mijnheer De Donder van het meubelimperium zien binnen te doen!

EVA: (*inspecteert hemd*) Ja sorry, wie niets doet... Ho maar het valt wel nog mee, dat stuk zit toch in uw broek, die moet ge toch niet uitdoen bij mijnheer De Donder en zeker niet bij madam Paalmans.

STEVEN: Hebt ge het daarvoor misschien expres gedaan, om dat bij die madam paaldans te voorkomen als ze gaat paaldansen? (*trekt vest aan*)

EVA: Het is Paalmans, schat, vergis u daar niet van naam. Voor paaldansen is ze veel te stijf om dat met jongere madammekens te voorkomen ken ik andere trucks.

STEVEN: Ha ja? Bijvoorbeeld? (*stopt hemd in broek*)

EVA: (*verdwijnt in keuken met ontbijtspullen e.d.*) Een uurke langer in bed blijven, schat. Zorg maar dat die robot rap af is...

STEVEN: Wat zegt ge me nu?... Vrouwelijke logica zeker?...

(Telefoon)

EVA: *(komt uit keuken gestormd)* Laat mij...

STEVEN: *(neemt aan)* Met Steven Dewispelaere... Ha, Thérèse, Hoe is 't met u en met uw husband?... Met uw George bedoel ik, wie anders? Nee, ik ben nog niet weg maar het scheelt niet veel meer... Eva zou u toch terugbellen?... Hoe dat, gij hebt vanmorgen nog niet gebeld? *(onderzoekende blik naar Eva)*... Nee ze is hier niet... Ja, ik zal het haar zeggen, zij staat onder de douche. *(haakt in)*

EVA: *(heeft pogingen ondernomen om hoorn te bemachtigen)* Wat doet gij nu?

STEVEN: Uw vriendin beweert dat ze nog niet gebeld heeft vandaag, ik vind dat raar, gij niet?

EVA: Ha ja? Maar allee zeg, gij stond er hier toch bij, schat... Hebt gij ook niet opgemerkt dat die de laatste tijd zo vreemd doet, misverstaan en vergeten en zo...

STEVEN: Ik heb dat inderdaad van meer mensen gedacht, de laatste tijd!

EVA: Ah ja?...

STEVEN: Met al dat gedoe geraak ik hier maar niet weg. *(raadpleegt horloge, stopt PC in tas)* Nog juist de tijd om madammeke paaldans die allrisk aan te smeren en dan op naar die donderwolk van een De Donder. Hoe moet ik die klein krijgen?

EVA: Met het mes tussen de tanden, hè Steven. *(kus)* Succes schat!

STEVEN: Als dat lukt zijn we binnen, voor een tijdje toch. *(af rechts en even later boos terug op met koord die hij aanspant)* Wat is me dat hier? Ziet die chauffage daar hangen! Gij hebt mij daarjuist serieus geflikt! En mij maar aan die chauffage laten sleuren! Mijn rug breekt af en die chauffage hangt helemaal uit de muur en ze begint nog te lekken ook! Zet daar iets onder, rap. *(naar hal)*

EVA: Sorry, sorry! *(helemaal in paniek, naar keuken om emmer en dweil, vlug naar hal en weer terug op)*

(Telefoon)

(naar telefoon, neemt aan, fluistert en legt direct terug hoorn neer) Ik kan nu niet opnemen.

STEVEN: *(even terug op)* Wie was het?

EVA: Weet niet, afgelegd, verkeerd verbonden zeker...

STEVEN: Hier komt een staartje aan. Vanavond heb ik met u een appeltje te schillen, Evaatje. Mij bedriegen en beliegen!

EVA: Ja, ik ben schuldig maar denk eens na schat, ik kon dat niet meer houden met die zeer in mijn armen.

STEVEN: Denkt gij maar eens aan mijn rug, ge kunt die op Evaatje. *(pijnscheut)* Au nee, toch maar liever niet. *(tastend aan rug af en direct weer op, dreigend)* En naar die fluit van mij... nee, nee, naar die robot van mij kunt ge fluiten! *(af)*

(Buitendeur (niet zichtbaar) slaat dicht)

EVA: *(snikkend, gooit wat spullen achteloos in de kast)* Het spijt mij zo,... dat ik die koord niet direct losgemaakt heb. Met die stomme telefoon van Thérèse alweer, allee van die Alain eigenlijk. Wat een miserie, dat etentje van gisterenavond zal ook nog wel op de plank komen. Als hij Evaatje zegt, wordt het gevaarlijk. Ik ben weer aan iets begonnen! *(brengt intussen koekjes, koffiepot en zo naar keuken, begint koord op te rollen vanaf links)*

(Deurbel)

(laat koord vallen) 't Is niet waar hè, toch die Alain nog niet! Hij zou eerst nog bellen, allee nog eens bellen wil ik zeggen. *(trekt in paniek linker kastdeur met spiegel open, fatsoeneert kleren en haar, stift lippen)*

(Deurbel)

Zeg haastigaard. Ho maar dat kan Bpost zijn met dat pakje. Had er gisteren al moeten zijn! *(naar videofoon)* Dedju, 't is toch Alain. *(naar tafel)* Steven heeft natuurlijk weer gestort! Ja, à la guerre comme à la guerre! *(neemt tafelkleed aan vier tippen op met kopjes e.d. erin en zwiert het boeltje in de kast, gooit er nog gauw schoenen uit, sluit ze, naar parlofoon)* Ha Alain, zo vroeg al, ik ben nog lang niet op mijn best hoor! Ik ben nog niet aangekleed. Kom toch maar binnen. *(verwisselt sloffen nog gauw voor elegante schoentjes, drukt deuropener)*

ALAIN: *(praat AN, vanaf hal)* Oei, wat is dat hier allemaal? Dat loopt hier over!

EVA: Ja, dat ook nog! *(praat nu ook AN, naar keuken, met kommetje naar hal)*

ALAIN: *(even op, aktentas in de hand, geeft die aan Eva en neemt kom over, terug hal in)* Dank u wel.

EVA: Ja, we hebben hier wat aan de hand! *(legt aktentas op tafel)*

ALAIN: *(terug op, bekijkt touw)* Dag mooie dame. Is er hier gevochten? Zeg, je was toch niet van zins om je... *(kijkt naar omhoog, gebaar van hangen)*

EVA: *(vluchtige kus)* Nee, zo ver is het nog niet. Steven wou nog persé touwtrekken als voorbereiding op de Lentespelen, ondanks mijn zere armen en ik heb wat vals gespeeld.

ALAIN: Ah ja? Ik begin het te begrijpen, je hebt hem de chauffage uit de muur laten trekken. Dat is een goeie! *(lacht smakelijk)* Eva, jij bent onbetaalbaar.

EVA: Steven kon daar niet mee lachen, hij heeft zich een verschot getrokken, beweert hij toch. 't Zat er bovenarms op toen hij wegging.

ALAIN: Hij leek mij nogal geagiteerd ja, toen hij vertrok. En jij, je katertje van gisterenavond al verjaagd? Heb je de Mastermulticleaner al ter sprake gebracht? Ha, het is die kast waarover je het had? *(haalt rolmetertje uit tas en loopt naar kast toe)*

EVA: Ja, die kast is het. Van ons etentje heb ik niets durven zeggen en vanavond wil hij vast en zeker nog een appeltje met mij schillen over die chauffage en zo.

ALAIN: *(trekt kast open, tafelbestek enz. dondert eruit)* Hola, is er hier ook met borden en koppen gegooid? *(meet intussen breedte, hoogte en diepte van kast en noteert die)*

EVA: Nee, nee, dat niet. Ik was wat in paniek toen er zo vroeg werd aangebeld, vandaar... en met die Père Domiaan nog in mijn hoofd... *(ruimt boeltje op)*

ALAIN: Perfect om de Mastermulticleaner voor twee personen in op te bergen. Père Domiaan? Wie bedoel je?

EVA: Hou u nu niet van de domme. Die champagne die ge mij opgegoten hebt. Ga efkes zitten. *(veegt nog gauw wat kruimels van de stoel)*

ALAIN: *(gaat aan tafel zitten, lacht)* Dat was Père Domiaan niet maar Dom Perignon! De allereerste champagne en volgens mij de beste. Lang geleden uitgevonden door een Franse pater met die naam. Zeg nu niet dat je die niet lustte!

EVA: Die was heel lekker. Wat kost die wel? En dat etentje met kreeft dan? Koffietje, Alain?

ALAIN: Graag. Ik ken de patron daar goed, ik krijg die champagne bijna aan inkoopprijs.

EVA: Ah zo, ik was er ook goed teut van. Ik ben toch deftig gebleven in uw auto? *(serveert koffie uit thermoskan, gaat andere kant zitten)*

ALAIN: Gij kunt heel goed zingen!

EVA: Zwijg al maar, als ik al zover was!... Vertel liever nog wat over die multimaster...

ALAIN: Het is de Mastermulticleaner voor twee personen. Hebt ge heu,... Steven is het zeker, al wat gemasseerd? Ik broed op een ideetje.

EVA: Ik heb er hier vanmorgen iets over gezegd. Zijn haring begon al wat te braden maar die telefoontjes van de buurvrouw, eigenlijk was dat eerste van u, hebben roet in mijn eten gestrooid en dan nog dat verscot... Vanavond krijg ik de hete appel wel op mijn bord. Koekje? *(presenteert doos)*

ALAIN: Dank u, dat heb ik nodig. *(lacht)* Eva en de appel, ben ik nu de geniepig sissende wurgslang?

EVA: Blijf maar in uw nest gij. Vertel liever verder over die multi...

ALAIN: Mastermulticleaner. Dat is het gerief voor ieder huisgezin in de nabije toekomst. Nu dat ik u wat beter heb leren kennen wil ik u een interessant voorstel doen.

EVA: Welk voorstel? Ik heb gisteren tijdens uw show op die jaarbeurs gezien dat je het publiek goed kunt inpakken. Hoe je die wijsneus pareerde die het had over de technologie achter die machine: 'Het betreft hier Metaverse mijnheer, een combinatie van artificial Intelligence' en wat was dat andere ook weer?

ALAIN: Augmented Intelligence. Veel meer weet ik er ook niet over maar daarmee sla ik betweters om de oren. Die knul heeft er toch maar eentje aangekocht. Jij bent goed mee zeg! Dat belooft bij mijn voorstel.

EVA: Ge wilt hem mij persé aansmeren hè!

ALAIN: Integendeel. Ken je Tupperware?

EVA: Ja toch, uit een ver verleden. Van die verkoopavondjes indertijd. Goeie kwaliteit die potjes en schoteltjes, veel te veel van gekocht bij een vriendin thuis. Die avonden verliepen daar hilarisch!

ALAIN: Op die manier kan je in een minimum van tijd uw Mastermulticleaner terugverdienen.

EVA: Toch niet met Tupperware-spullen te verkopen?

ALAIN: Heb je vriendinnen?

EVA: Dat zal wel.

ALAIN: Familie?

EVA: Ook.

ALAIN: Collega's?

EVA: Jazeker.

ALAIN: Buren?

EVA: Met hopen.

ALAIN: Dan zit je gebeiteld! Van mij krijg je 20% op elk door jou verkochte Mastermulticleaner exemplaar! Wat vind je daarvan?

EVA: Op elke verkochte multidinges 20%!? Dat zou betekenen dat ik door vijf stuks te verkopen, mijn toestel kan terugverdienen?

ALAIN: Heel juist!

EVA: Ja en die familie en vrienden hebben allemaal een hekel aan wassen en plassen, scheren, douchen, aankleden en zo meer. Dat moet ik er bij Steven zien in te masseren.

ALAIN: Met uw beroep moet dat niet zo moeilijk zijn, zelfs met zere armen.

EVA: Ik zie het al zitten, ik heb een Tupperware vriendin. Ik kan Nadine vragen hoe je zoiets opzet.

ALAIN: Je moet het niet nadien vragen maar vooraf.

EVA: Ge begrijpt me verkeerd. Ik bedoelde niet nadien maar Nadine?

ALAIN: Nu snap ik je niet.

EVA: Die vriendin heet Nadine!

ALAIN: Ah, nu snap ik het wel. Ik moet er nu vandoor, er wachten mij nog drie, vier klanten vandaag, vandaar dat ik zo vroeg was. Eva, doe de groeten aan Adam,... aan Steven bedoel ik. *(lacht)* Of nee, voorlopig liever niet. *(staat op, tast aan zere knie)* Oei, het schiet er hier weer in, een goeie streelebeurt zou me op de been helpen...

EVA: Vergeet het, ik doe geen mannen, daarvoor heb ik mijn mannelijke, meer gespierde collega's.

ALAIN: En voor homo's en lesb...

EVA: ik werk voor een groepspraktijk en daar vind je voor elk wat wils. Hier is een kaartje met de hele crew. *(geeft adreskaartje)*

ALAIN: Dank u, allemaal potentiële klanten, goed zo. Ho ja, voor ik het vergeet, ik heb hier nog een kleine attentie voor jou. Het kan helpen bij het inmasseren. *(legt lingersetje, waarvan de verpakking licht gescheurd is, op tafel)*

EVA: *(grijpt het)* Amai Alain, zo iets chique! Dat kan ik nu toch niet aannemen, daar heb je geld aan uitgegeven!

ALAIN: Toch niet.

EVA: Ah nee? Als mijn Steven dat ziet gaat hij direct door het dak en ben ik nergens meer veilig. Maar nee, *(gooit vertwijfeld setje op tafel)* hij mag dat niet zien, mocht hij het weten!...

ALAIN: Hij moet dat toch niet weten. Je draagt dat toch onder uw kleren... als je met mij gaat dineren, bijvoorbeeld.

EVA: Zeg, dat was eenmalig, voor de goeie zaak. Doe dat maar terug mee voor je vrouw of naar de winkel.

ALAIN: Het is haar maat niet en teruggeven kan niet. Het lag zo maar op mijn achterbank...

EVA: Dat is niet te geloven met u, het is al gedragen! Zijt gij er zo ene van de achterbank?

ALAIN: Maar nee! Ik gaf een dametje, die in de regen stond met pakjes, een lift. Zij nam haar pakjes mee maar vergat dat setje. Het is spiksplinternieuw.

EVA: Het is wel mijn volle gedacht, (*neemt setje weer op, ontdoet het van verpakking, ruikt eraan*) en het is nieuw.

ALAIN: Trek het eens aan.

EVA: Zijt ge zot. Hier zeker?

ALAIN: Ik zal echt niet kijken. (*gaat demonstratief afgekeerd zitten*)

EVA: Waarom zou ik het dan nu moeten aandoen?

ALAIN: Heu... dan kan je zien of het past.

EVA: (*twijfelt even, loopt dan met setje naar kast, opent deur met spiegel, opent kamerjapon, houdt bovenstuk voor borst, draait zich schalks naar Alain*) Oh ja, het is mijn maat!

ALAIN: (*kijkt niet om*) Dacht ik wel.

EVA: Kijk toch maar eens. Maar alleen kijken!

ALAIN: (*wil opstaan om te kijken maar gaat weer zitten als Thérèse opkomt*)

THERESE: (*op links*) Amai Eva, dat is chique. Cadeau van uw Steven hè? (*merkt zogezegd dan pas Alain op*)

EVA: (*schrikt zich een hoedje, gooit setje in kast, fatsoeneert kamerjas*) Nee, het is niet van...

THERESE: Ah Steven, ge zijt nog niet weg? (*naar Alain toe*) Zeg, gij hebt toch goeie smaak. Was mijne George ook maar zo attent, die denkt nog niet eens aan zoiets frivools.

ALAIN: (*staat op, steekt, over tafel heen, hand uit*) Alain Verplaetse, zeer aangenaam.

THERESE: (*drukt de hand*) Oh, verschoning, ik dacht,... de man van... Gij zijt de vriend van... (*duidt Eva aan*)

EVA: Nee, nee, heu... dat is de dakdekker...

ALAIN: Zeg!

THERESE: Ah, gij hebt ons ladder nodig? Ging Steven er niet zelf opkruipen? De schrikkeput laat het aan u over. Ik zou toch maar opletten dat ge er niet afschuiift, 't ligt vol mos. En met dat schoon kostumeke,... weet uw vrouw dat wel?

ALAIN: Heu...

EVA: Maar nee Thérèse. Alain is expert, hij doet de expertise.

THERESE: Mijnheer is schatter! Geeft gij al uw klanten zo een sjiek cadeauke? Dan moogt ge bij mij ook eens komen schatten... als mijne George niet thuis is.

ALAIN: Nee, nee mevrouw, u ziet het verkeerd. Ik had dat dingetje eigenlijk cadeau gedaan aan mijn vrouw maar 't viel wat klein uit, het is een soldeke, de winkel neemt dat niet terug.

THERESE: Mijnheer de expert-schatter had zijn vrouw dus onderschat voor dat soldeke?

ALAIN: Tja, ze is wat bijgekomen de laatste tijd.

THERESE: Daar kunt ge u wel eens aan mispakken, dat begrijp ik. Ik moet eens gaan

zien. Mijn soep staat op 't vuur. Ik schat dat die al aan de kook is. De ladder weet ge staan hè Eva, ingeval... Ik kom nog wel eens langs als mijnheer de schatter klaar is met de expertise... *(af links, voor ze weggaat blikt ze nog eens nadrukkelijk naar het rode slipje aan de koord op de grond)* Zeg, ge gaat toch niets uithalen met een zeel op dat dak?... Nog een gezellige middag samen.

ALAIN: Voor u ook mevrouw. Daag.

EVA: *(vergewist zich dat Thérèse weg is)* Die steekt ook altijd en overal haar neus in. Nu is ze het zeker al aan 't rondbellen. En gij, neem uw soldeke maar weer mee. Gekocht voor mijn vrouw, vergeten op mijn achterbank... Wat kunt ge nog meer verzinnen om mij dat spel van u aan te smeren?

ALAIN: Ja maar Eva, dat van die achterbank heb jij al niet geloofd. Ik moest wel iets anders verzinnen.

EVA: En ik moet mij eens dringend bezinnen of ik die deal wel wil sluiten. Ik ga dat mijn Steven toch niet kunnen aansmeren, hij zit nogal op zijn centen. Zo een setje zou er al niet vanaf kunnen bij hem.

ALAIN: Ja, wat moet ik nu nog zeggen, ik kan dus maar beter zwijgen. Nog eens sorry, Eva. Bel me als je zin hebt, ik bedoel, om 't even wanneer... Tot ziens. *(neemt tas op, loopt naar uitgang rechts)*

EVA: *(volgt hem)* Ja, wie weet...Dag Alain, meer succes bij de rest van de kandidaten. *(komt terug, merkt na even het setje op de tafel, grijpt het, spurt er vergeefs mee naar de hal, komt terug, bewondert setje nogmaals, legt het op tafel)* Hij is er al vandoor. Dat is anders echt mijn ding en ik heb hem niet eens een tweede koffietje gepresenteerd! Ik ga me gauw aankleden. *(rolt intussen koord op, voelt aan zere armen)* Dat touwtrekken zie ik echt niet meer zitten. *(af links)*

(Deurbel)

(vanaf links) Ik kom!

(Deurbel)

Ik kom. *(op)* Hij komt het toch ophalen. *(zich aankledend naar videofoon bekijkt beeld)* Verdorie, 't is Nadine, die heeft zeker lont geroken of is ze al gebeld? *(in hoorn)* Ha, Nadine, gij zijt er al zo vroeg bij, een secondje. *(gooit in paniek het setje in de kast, sluit deuren en af naar hal)* Wees welkom.

NADINE: *(op uit hal)* Dag Eva, hoe gaat het? *(kusje)* Ik kom maar even goeiedag zeggen. Zeg wat is er met die chauffage gebeurd? Dat loopt hier seffens helemaal onder!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze